

Nr 80.

Av herr **Persson** i Svensköp **m. fl.**, om rätt att vid taxering i vissa fall njuta avdrag för utgifter för åstadkommande av vattentäkt å fastighet.

Kommunalskattelagens 20:de paragraf innehåller såsom grundläggande bestämmelse för inkomstberäkningen vid den skattskyldiges taxering att från samtliga ur förvärvskällorna under beskattningsåret influtna intäkter få avräknas alla omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande. Enligt 22:dra paragrafen gäller vid taxering av inkomst från jordbruksfastighet att avdrag från bruttointäkten må göras för bl. a. allt som är att hänföra till driftskostnader. Paragrafen innehåller i första momentet en uppräkningslista av sådana omkostnadsposter, varibland nämnes kostnader för reparation och underhåll av byggnader, stängsel, diken och inventarier.

Vid tillämpning av denna avdragsbestämmelse har fråga ofta uppkommit, huruvida såsom avdragsgill driftskostnad få räknas utgifter för grävning eller fördjupning av vattenbrunn, då den å fastigheten befintliga vattentäkten av någon anledning icke längre är användbar. Vid bedömandet av denna fråga synes hos beskattningsnämnderna ha utbildat sig en tillämpningspraxis, som icke är enhetlig. De rättsfall som finnas ge icke någon bestämd vägledning vid avgörandet av ett beskattningsärende av denna natur. I princip har kostnad för grävning eller fördjupning av brunn icke ansetts vara avdragsgill, enär en vattenbrunn icke förslites. I de flesta fall har yrkande om avdragsrätt för förbättring av vattentäkt vägrats av skattemyndigheterna i högre instans. I något fall har regeringsrätten ansett sådan utgift utgöra avdragsgill reparationskostnad "med hänsyn till i målet upplysta omständigheter".

För jordbruksdrift med djurhållning är det oundgängligen nödvändigt, att en användbar vattentäkt med tillräckligt vatten finnes å fastigheten. Av olika anledningar, bl. a. förändringar i grundvattenståndet, blir det alltmånga vanligt att dessa vattentäkter måste förbättras antingen genom fördjupning, grävning av ny brunn eller genom djupborrning. Fråga uppkommer därvid huruvida utgifter härför utgöra avdragsgill omkostnad vid inkomsttaxeringen. Vi anse det ostridigt att så är förhållandet utom i det fall, att en förbättring av vattentäkten påkallas på grund av ett vid fastigheten ökat vattenbehov. För undvikande av en skiljaktig praxis hos beskattningsnämnderna är det ändamålsenligt att i författningstexten inskriva en bestämmelse härom.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta att i kommunalskattelagens

§ 22 eller i anvisningarna till denna § införa en bestämmelse om att utgifter för åstadkommande av vattentäkt å fastigheten i stället för förut befintlig sådan, som icke längre är användbar, skall anses såsom avdragsgill driftskostnad utom i det fall, att en förbättring av vattentäkten påkallas av ett å fastigheten ökat behov av vatten, samt

att vederbörande utskott måtte låta utarbeta erforderligt förslag till lagtext.

Stockholm den 23 januari 1951.

Nils Persson
i Svensköp.

Jöns Nilsson
i Bästekille.

Eric Nilsson
i Svalöv.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Edvard Mårtensson
i Smedstorp.

Gunnar Larsson,
Lutra.

Gustaf Svensson
i Vä.

Johan Ahlsten.

Per A. Johnsson
i Kastanjegården.

Rudolf Boman
i Kieryd.

Edvin Jacobsson,
Igelsbo.

David Boman
i Stafsund.
